Veșnic tânărul PRELUDIU

(Loredana Baltazar, 14 noiembrie 2012)

La concurență cu multiple evenimente, a căror adresabilitate viza diversele preferințe ale bucureșteanului – în general – grăbit, obosit și dornic de divertisment facil, programarea în sala Ateneului, la început de noiembrie, a spectacolului aniversar **PRELUDIU 40** s-a dovedit a fi un succes. Ingredientele acestui succes?

Sau, mai bine zis, ce s-ar putea spune despre motivele pentru care diferitele categorii de vârstă care au umplut sala au preferat să asculte un concert coral autohton în loc de o întâlnire-unicat cu creativii aliens Voca People sau o vizionare de pelicule cinematografice reprezentative (recent premiatul După dealuri regizat de Cristian Mungiu sau, în paralel, valoroase mostre ale școlii poloneze de film grupate într-un festival aparte)?

Dincolo de tentația de a vorbi – din nou extrem de laudativ – despre ansamblul condus de maestrul Voicu Enăchescu, mi se pare important să subliniez că **PRELUDIU** aduce la lumina rampei, în primul rând, o stare.

Cu patruzeci de ani în urmă, un număr relativ mare de tineri, studenți la diferite facultăți din aceeași capitală care-i ispitea – și atunci ca și acum – cu o sumă de evenimente culturale, se întâlneau pentru prima dată, ca să citească partituri de referință din repertoriul coral; evident, nu toți cunoșteau la fel de bine alfabetul muzical, dar conservatoriștii și-au asumat misiunea de a-i ajuta pe cei mai puțin inițiați să-și depășească nivelul și să se transforme, din simpli pasionați de muzică, în interpreții dăruiți care tălmăcesc substanța sonoră, recreând-o.

Tradiția națională? Cu certitudine, a avut un cuvânt definitoriu de spus în procesul acestei formări culturale de excepție, exploatând terenul fertil al unei dorințe populare ancestrale, de a se exprima prin poezie și muzică! Harul și personalitatea artistică a dirijorului? Esențiale, de la prima întâlnire a membrilor viitoarei formații, pe parcursul timpului îndelungat al numeroaselor repetiții, până astăzi, când, după patru decenii, conduce, la fel de elegant dar și cu o nealterată fermitate, cea mai recentă generație de coriști!

Și totuși, într-o Europă uniformizată, care și-a condamnat majoritatea tradițiilor la uitare, pare aproape incredibil să vezi urcându-se pe scenă și cântând, la fel de expresiv și cu aceeași bucurie a exprimării prin sunet acum ca și atunci, generația Preludiu 40! Ei au încercat (și au reușit) să ne demonstreze de ce Fata de păstor a lui Teodor Teodorescu ori arhi-fredonatul Are mama fată mare

au încântat multe generații de coriști, care le-au interpretat cu aceeași exuberanță a unei veșnice tinereți artistice.

Cum era și firesc, după ce au configurat sonor „preludiul" **Preludiului**, membrii fondatori ai corului au cedat locul actualilor componenți, care au adus României, recent, importante distincții internaționale: premiul I la Festivalul de muzică ortodoxă de la Bialystok-Polonia precum și Medalia de aur alăturată premiului pentru cel mai bun dirijor acordată maestrului Voicu Enăchescu la Festivalul Coral Internațional de la Beijing-China. Așa cum și-a obișnuit publicul (devenit deja fidel) dar și criticii, conducătorul formației și-a conceput programul propriu-zis incluzând abordări stilistice diferite, succesiunea partiturilor selectate traversând epoci și punctând atitudini componistice semnificative.

Debutul făcut cu Pavana lui Toinot Arbeau a instaurat firesc atmosfera madrigalescă specifică, consfințită de creațiile lui Luca Marenzio, Antonio Scandelli și Pierre Passereau; i-au urmat, selectate cu grijă pe criterii cronologice, pagini extrem de expresive din repertoriul religios (german, francez, rus, polonez, românesc – lucrări de Heinrich Schütz, Francis Poulenc, Romuald Twardowsky, Paul Constantinescu, Nicolae Lungu, Dmitri Vasiliev), superb armonizata Necunoscută a lui Iuri Falik (versuri: Alexander Block), și, în încheiere, piese inspirate din folclorul american (aranjamente: James Erb, Bob Chilcott) și din modalismul folcloric românesc (semnate de Richard Oschanitzky, Gheorghe Cucu) cărora li s-a alăturat rafinata melodicitate a Florii albastre aparținând lui Vasile Spătărelu. Farmecul și emoționalitatea rostirii interpretative, apanaj al nenumăratelor apariții scenice ale **Preludiului**, și-au pus și de această dată amprenta asupra evoluției sale în ansamblu, soliștii Ciprian Mardare, Gabriela Mădincă, Siluan Eloi și Marius Nine adăugând un plus de culoare sensibilă rezultantei sonore.

Mai presus de orice comentariu s-au situat, pe parcursul spectacolului, intervențiile de o muzicalitate poetică aparte ale actorilor Adrian Păduraru și Eusebiu Ștefănescu, care au pus în valoare atât valența contemplativă cât și cea dinamic-temperamentală a liricii autohtone.

În afară de aceștia, la ceas de sărbătoare pentru apreciata formație corală și dirijorul ei, li s-au alăturat, prin discursuri laudative și acordări de distincții, compozitorul Dan Buciu, Irina Cajal – ca reprezentant al Ministerului Culturii și Cultelor, Costin Alexandrescu – mesager al primăriei din Pitești – secondat de profesorul și dirijorul Moise Mitulescu și de Gheorghe Gomoiu, conducător și dirijor al ansamblului Ars Nova. Ar mai rămâne de menționat că în deschiderea acestei seri de excepție s-a lansat și ultimul CD al formației, cea mai recentă apariție în colecția de muzică sacră a Editurii Casa Radio: Lumină lină. Muzica bizantină în cultura românească, album

ce reunește 22 de cântări de tip liturgic din secolele XI-XIX, restituite din manuscrise și înregistrate în primă audiție absolută în studiourile Radio România.

Sub bagheta maestrului Voicu Enăchescu, marea familie a **Preludiului** a învins timpul, în simbioza benefică a tinereții și maturității depline, a purității nealterate și profesionalismului, a sensibilității și rațiunii experienței scenice. Îi dorim din tot sufletul La Mulți Ani! și tot atât de multe apariții concertistice în care să-și redemonstreze calitățile, cucerind pentru totdeauna publicul de pretutindeni!